

ÎNCHEIERE

09 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul

Judecătorii

Ala Cobăneanu

Dumitru Mardari

Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de Andrei Șciur, reprezentat de avocatul Ludmila Bîrcă,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a OM „Soluția Financiară” SRL către Andrei Șciur cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei din 09 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Andrei Șciur și menținută hotărârea din 29 iunie 2016 a Judecătoriei Ialoveni prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă:

La 01.04.2016, OM „Soluția Financiară” SRL s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Andrei Șciur privind încasarea datoriei.

În motivarea cererii a indicat că, la 14.05.2015, a fost semnat contractul de împrumut nr. 054, prin care Șciur Andrei a luat cu împrumut de la OM „Soluția Financiară” SRL suma de 4000 de lei, pe o perioadă de 360 de zile.

În baza contractului susmenționat, pârâtul s-a obligat la restituirea sumei împrumutate să achite dobânda de 2400 de lei și taxele aferente la semnarea contractului în mărime de 1000 de lei, conform graficului din contract a rambursării creditului. Debitorul nu și-a executat obligațiunea de rambursare a împrumutului conform primei rate de achitare, care era scadentă la data de 14.06.2015. Acest fapt a servit motiv, pentru care a fost expediată pârâtului o somație, prin care i s-a cerut să fie restituită suma, în speranța că, debitorul își va executa obligația sa la prima cerere. Din motiv că nu și-a executat obligațiile contractuale, s-a calculat dobânda de întârziere, prevăzută de art.619 alin.(2) Cod civil și penalitatea prevăzută de p.6.1 din Contract în mărime de 0,5% pentru fiecare zi de întârziere. Astfel, în baza p.6.5 din contract, părțile au convenit că în caz de întârziere a rambursării a cel puțin unei rate stipulate în contractul de împrumut, pe o perioadă ce depășește 30 zile calendaristice, calculându-se de la ziua scadentă din graficul de rambursare, stipulat în Contractul de împrumut,

împrumutătorul declară scadente și plătibile imediat toate plățile conform Contractului de împrumut și reziliază în mod unilateral contractul.

Astfel, OM „Soluția Financiară” SRL a solicitat, prin cererea de chemare în judecată, încasarea de la Șciur Andrei în folosul său datoriei în mărime de 4000 de lei, taxa aferentă în mărime de 1000 de lei, dobânda conform graficului din contract în mărime de 2400 de lei, penalitatea conform pct. 6.1 din contract pe perioada 14.06.2015-14.07.2015 în mărime de 600 de lei, penalitatea conform pct. 6.5 din contract pentru rezilierea anticipată unilaterală în mărime de 2427,74 de lei, penalitatea conform pct. 6.1 din contract pe perioada 14.07.2015-31.03.2016 în mărime de 13728,6 și taxa de stat achitată de reclamant la depunerea cererii de chemare în judecată în mărime de 727,46 de lei.

Prin hotărârea din 29 iunie 2016 a Judecătorei Ialoveni, s-a admis acțiunea OM „Soluția Financiară” SRL, or. Ialoveni împotriva lui Șciur Andrei privind încasarea datoriei; s-a încasat de la Șciur Andrei în beneficiul OM „Soluția Financiară” SRL suma de 24 248,83 (douăzeci și patru mii două sute patruzeci și opt lei, 83 bani); s-a încasat de la Șciur Andrei în beneficiul OM „Soluția Financiară” SRL cheltuielile de judecată compuse din cheltuielile pentru achitarea taxei de stat în sumă de 727,46 (șapte sute douăzeci și șapte lei, 46 bani).

La 03.10.2016, Andrei Șciur și reprezentantul apelantului, avocatul Bîrcă Ludmila, au declarat apel împotriva hotărârii Judecătorei Ialoveni din 29.06.2016, solicitând repunerea în termen și admiterea cererii de apel, casarea hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri, prin care cerințele OM „Soluția Financiară” SRL împotriva lui Șciur Andrei să fie respinse ca neîntemeiate. Totodată, apelantul Șciur Andrei și reprezentantul apelantului, avocatul Bîrcă Ludmila, au solicitat încasarea tuturor cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 19 octombrie 2016 a Colegiului Civil al Curții de Apel Chișinău, s-a admis cererea lui Șciur Andrei și s-a repus în termenul de contestare a hotărârii Judecătorei Ialoveni din 29.06.2016.

Prin decizia din 09 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, apelul declarat de Șciur Andrei a fost respins și s-a admis parțial cererea OM „Soluția Financiară” SRL cu privire la încasarea dobânzii de întârziere pentru perioada 29.07.2016-31.03.2018, fiind încasată suma în mărime de 888,4 de lei cu titlu de dobândă de întârziere și taxa de stat în mărime de 158 de lei.

La 05.06.2019, Andrei Șciur, reprezentat de avocatul Ludmila Bîrcă, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel din 09 aprilie 2019.

În motivarea recursului a indicat că drept temei de recurs invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, instanța de judecată nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată.

Astfel, a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu pronunțarea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) al Codului de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că decizia recurată a fost pronunțată la 09 aprilie 2019 și expediată pentru comunicare participanților la proces la 15 mai 2019 (f. d. 249). Astfel, se constată că recurentul s-a conformat prevederilor legale

și a declarat recursul împotriva deciziei din 09 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în termen.

La 01.08.2019, OM „Soluția Financiară” SRL a depus referință la cererea de recurs, prin care a solicitat ca recursul declarat să fie considerat inadmisibil.

Examinând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei și prevederile legale, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Andrei Șciur, reprezentat de avocatul Ludmila Bîrcă, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) al Codului de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) al Codului de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) al Codului de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de Andrei Șciur, reprezentat de avocatul Ludmila Bîrcă, nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 al Codului de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

Or, nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de nelegalitate pe care se întemeiază, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului înseamnă nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții,

instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată. Aderent, recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, condiția legală a dezvoltării motivelor de recurs implicând determinarea greșelilor anume imputate instanței de apel, o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea recursului ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs depusă de către Andrei Șciur, reprezentat de avocatul Ludmila Bîrcă.

Astfel, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Andrei Șciur, reprezentat de avocatul Ludmila Bîrcă.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Svetlana Filincova